

in snelle opvolging voorbijtrekken, zag ik ze weer oprijzen, die zoete droomen en teleurgestelde verlofsplannen, die weemoedig klagende veeren en treurig achterblijvende officierspetten, die beleefd groetende etat-majors en eenzaam drijvende blokkadestoomers.

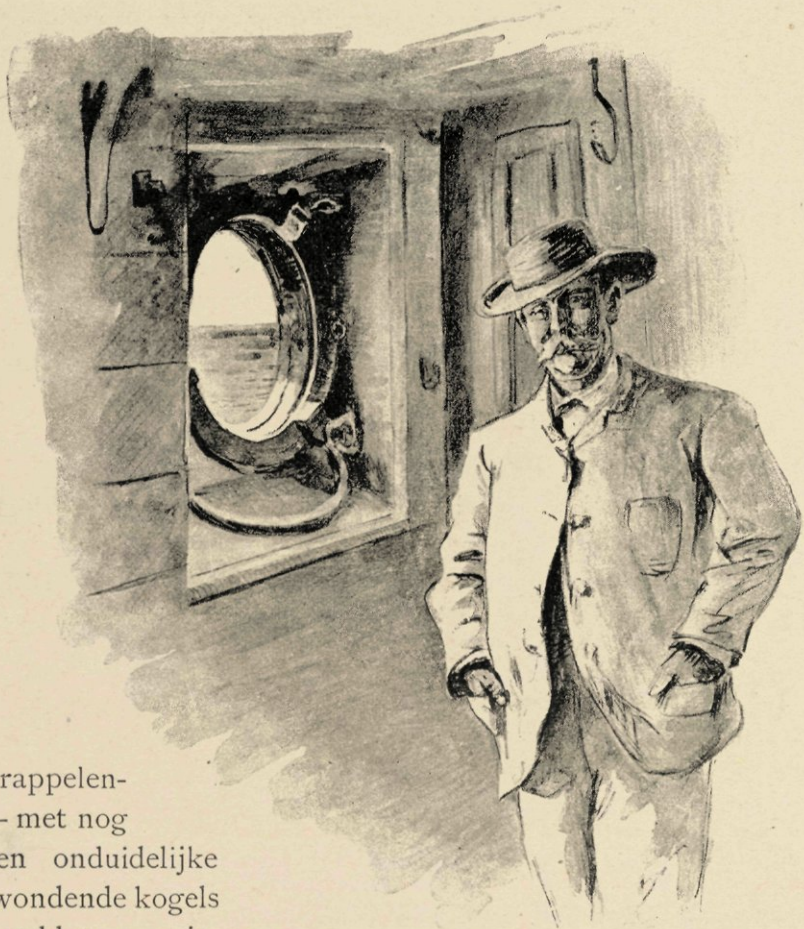
Hier gevoelde ik behoefte om nog eens steelsgewijze door mijne wimpers te gluren.

Meer en meer gerust gesteld omtrent mijn tegenwoordig verblijf, gaf ik mij opnieuw over aan de zich voor mijn geest verdringende herinneringen, die verschijningen van eindeloos lange stranden en sombere riviermondingen, van hoopen drijvende Atjehergezichten en strijdlustig woeste kokosnoten, van gilend vechtende vijanden en vloekend trappende matrozen om, — met nog eene onbepaalde en onduidelijke voorstelling van verwondende kogels en ronddraaiende werelden, — eindelijk stil te blijven staan bij het

vriendelijk gezicht van een dokter, die mij de troostrijke verzekering gaf, dat mijne wond, behalve eenig bloedverlies, geen nadeeliger gevolgen zou hebben dan een, misschien nog al sterk ontwikkelde afkeer van kokosnoten — — —

Daarbuiten zong de oceaan zijn overoud lied bij 't rustig rijzen en dalen der baren, en spiegelde zich de eeuwige zon met millioenen vlammen in de oneindige watervlakte, zoodat de, door het patrijspoortje vallende gouden weerschijn, met trillende lichtloovertjes op den wand heen en weer danste.

En zoo — gewiegd door licht en golven, lag ik daar in zalige mijmering, om telkens weer en telkens op nieuw te genieten van de heerlijke zekerheid, dat er een eind was gekomen aan al de verrassingen, tegenspoeden en teleurstellingen, die zich opeengehoopt hadden in den schijnbaar zoo kleinen afstand tusschen lippen- en bekersrand.

Scheepsdokter.